

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: O havde jeg dog tusind tunger

Citation: Brorson, Hans Adolph: "O havde jeg dog tusind tunger", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953, 1951-56, s. 378. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid143131/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Skal være vor kiere forløsere givet,
Som friede i tide os arme til livet.

12. O rinder, I kinder, med tusinde taarer, 526
Hver draabe skal raabe i sener og saerer:
Vor lykke, vort smykke, hvad skulde os lysse?
Din pine skal dine evindelig kysse.

Nr. 267.

Mel. Hvo kun vor God.

O havde jeg dog tusind tunger
Og alle toners beste klang,
Hvor skulde sielens lust og hunger
Til Gud at prise denne gang
Oprette sig et paradiis,
Og møette sig i HERrens pris.

2. O kunde dog min stemme bryde
Hen ind i himlens fryde-land,
Og alle blode-draaber syde
I JESU milde hjerteres brand,
Og havde hver en puls sin klang.
Hver aande-drag en deylig sang.

3. Opt op! til frys, I tunge sinde,
Hvad gisres eders suk behov,
Fort, alle kraefter sig forbinde
Og stemmes til vor HERres lov,

12, 1: *tusinde*] *tusende* J²⁻³.
Nr. 267. J²⁻², 3, 2: *gjæres*] *gjøre* J², 3, 4: *lov*] *Inf* J²⁻⁶.

12, 2: *draabe*) bloddyrkne. — 12, 3: *lysse*] bringe dit at tie. — 12, 4: *dine* er subjekt, *din pine* objekt.

Nr. 267. Oversættelse. O! dass ich tausend zungen hätte, J. Menzer, Schr. s. 1254. V. 1-5 er en indledning, hvori digteren udtrykker sin egen attitid efter til fulde til præse Gud (v. 1-2) og opfordrer alt levende til det samme (v. 3-5). Derpå følger selve lyspræstningen i v. 6-15, rettet først til Faderen, Sønnen og Anden (v. 6-8), derefter i almændrlighed til Gud for hans ræde og velgeringer (v. 9-15). — 1, 5: Billedet er Brorsons. — 2, 4: i JESU milde hjerteres brand! vel: i hinanden tæk for Jesu milde hjerte. — 2, 5: *pulse*] pulsdrag, jfr. Svane-Swag, nr. XXXII, 4, 3. — 3, 3: *fort*) hurtig, skynd jer. — 3, 4: *stemmes*] jfr. nr. 6, 6, 6.

At alt, hvad liv og siel formaser,
Paa HÆrrens prises harpe snaer.

4. Bevæges, alle grønne skove,
Lad høre, hvært et blad, din lyd,
Og hælper mig min Gud at love,
Slaue sammen høyt til sang og fryd,
I blomster, bøyer eders pragt,
At være med mig HÆrrens magt.

5. Hid, al den deel, som sig kund røre,
Og drager aande i sit bryst,
Hid, hælper mig min tak at giøre,
⁵²⁷ Og læner mig enhver sin røst,
Til at ophøye naadens verk,
Som har omringet mig saa stærk.

6. Dig være, mildeste Gud Fader,
Lof, pris og tak i evighed
For alt det god, du til mig lader
Saa u-ophørlig flyde ned,
For hvert fornøjet øyeblik,
Jeg baade venter, har og fik.

7. Dig være pris foruden ende,
O du livsaligste Guds lam,
Som lod dig hid til verden sende,
At lide dødsens vec og skam,
For mig at frie fra satans tand,
Tak, tusind tak, min Frelsermand.

8. Dig ogsaa skee al lof og ære,
O såde Hellig Aand, for al
Din hælp og bistand, ord og lære,
For naadens trøst og såde kald,

7, 8: *dødsens* *dødens* Je 7.

3, 6: Bildet er Brorsons. — 5, 1: *af den deel, som* zit. hvad der. — 7, 5: *satans* *fond*. Satan er tankt enten som slangen, 1. Mos. 3, 1; Job. Ab. 12, 9, eller som leven, 1. Pet. 5, 8.

Thi findes noget got i mig,
Det alt jo virkel er af dig.

9. Hvo overøser mig med naade?
Det gjør jo ingen udon du.
Hvo staaer mig bi i al min vaade?
Du giorde det, og gjør endnu,
Og bærer med min skyld saa stor
Taaalmodighed paa denne jord.

10. Dit navn særdelcs være priset
For korset, som du mig har sendt,
I ydmyghed jeg kysser riset,
Det har mig hent fra verden bent,
Og tient mig til bevis i sær,
At Gud mig har saa herte-kier.

11. Jeg har i mine lives dage
Havt mange store prøver paa,
At du i haade fryd og plage
Har ført mig, ja bekende mas,
Du altid mig ved haanden flik,
Naar vandel indtil sielen gik.

528

12. Hvi skulde jeg da ikke brænde
Som lyset til min fryde-sang,
Og triumpherende bekende
Din trofasthed i største trang?
Thi vil jeg aldrig sørge meer,
Om ogsaa himlen sprak som leir.

9,4: *giordelj* *giorte* J2-3. 11,1: *høes* *høets* J4-7. 11,6: *indtilj* *ind til* J2. 12,3: *triumpherendej* *triumpherendes* J2-3

9,5-6; *bærer med min skyld ... taalmodighed*] bærer tålmodigt over med min skyld, orig.: Du trægst mit osmer stunden-sejde! Unmöglich gnädige Gedult. — 10,1: *særdelcs*] Jane. — 10,2: *korsetj* Jælken. — 10,4: *hent*] *fra verden* fra verds-
ligheden til live!, med Gud, der ses som det sande hjem; *hend*] hentet. — 10,5-6:
Hebr. 12,8-8. — 11,6: *naar vandel indtil sielen gik*] udtryk for den dyreste nød,
Sl. 69,2; 124,1-3. — 12,1-2: Billedet er Brorsous, måske hentet fra en hejtid, hvor
altersyrene bræder, mens lovsangen syder — 12,4: *trang*] trængsel. — 12,5-6:
Orig.: Und feile auch der himmel ein. Se will ich doch nicht traure seyu. Brorsons
billede er, at himmelslyvelingen bræter som indtorvet ler. — 12,6: *thd*] derfor.

13. Bort baade verdens lyst og smerte,
I skal ey trykke meer mit sind,
Til himlen svinger sig mit hierge
Fra eder hort for thronen ind,
Al priis og ære være dig,
Min sæde Gud i himmerig.

14. Din godhed skal min siel kundgiøre
Til livets allersidste stund,
Ja naar min tunge ey kand røre
Sig mere i min svage mund,
Atprise dig, som den var van,
Da stemmer jeg med sukke an.

15. Den ringe tak, jeg her kand give,
Forsmaa dog ey, min sæde skat,
I himlen skal det bedre blive,
Når jeg faaer engle-tonen fat,
I høye koor jeg synger da:
Evindeelig halleluja.

Nr. 268.

Op! op! min aand, fra hele verdens rige,
Op, siel og hierge, sind og mod,
Alt hvad jeg er og har, slaær an tillige,
Hver aandedrag og draahe blod,
Ophøyer Adams sleglers trøst
529 Og alle himles himle-lyst,

13. 6: *Gud i* *Gud, i* *J². trykfejl.* 14. 5: *daf* *dog* *P².J. orig.: so stimm' ich doch mit*
seufzen ein. 15. 3: *det* *der* *J².* 15. 5: *synger* *sanger* *P².x.*
Nr. 268. J².

14. 6: *stemmer an* *stemmer i.* — 15. 5: *høje koor* *den himmelske helligdom, tankt*
som hejlore; i en kirkebygning, jfr. Skap-Sang nr. LVIX, 1, 13.
Nr. 268. Oversættelse. Auf! auf! mein geist! und du, o mein gemüth! J. Schaffler,
*Schr. s. 1225. — 1, 1: *fra* *bort fra.* — 1, 3, 7 *slaær an* *opfordring til at begynde*
harpespillet, jfr. nr. 7, 8, 8; 107, 11, 2 udtryk for løprisning, se nr. 267, 3, 6; bil-
*ledet af Brorson; *tillige!* tilsammen, på en gang. — 1, 5-6: *Adams sleglers trøst,***